

רוטשילד שותפים לנאצי לשעבר ומקיימים כור גרעיני

לאדמונד השקעות ניכרות בישראל, והוא יור מועצת המנהלים של החברה לישראל (שנוהלה בעבר על-ידי מיכאל צור). חברת ההשקעות שלו בישראל, "ירופ", הרוויחה 731 אלף דולר בשנת 1977, לעומת 471 אלף ב-1976, למרות שבינה ממושכת ב-"צ"ס". הוא בודק גם מיוזג בין "ירופ" לבין חברת משקיעי ישראל שברא-ה עומד סם רוטברג. הוא ביטל את התוכנית למיוזג הבנק שלו בשווייץ עם הבנקים המישפחתיים בלונדון ובפאריס, ואחד מנימוקי הביטול הוא המשך היחסים עם ישראל-ערבי. הבנקים של הרוטשילדים בלונדון ובפאריס פעילים ביותר בין הערבים.

לפני כמה חודשים מסרה העיתונות הישראלית, בהרחבה רבה, כי השבועון הצרפתי הנווד, "פארימאן" נמכר ל-איש-עסקים בשם דניאל פיליפא-צ'י, שהיה מאוהדי הנאצים בצרפת ואשר אופי קשריו עימם בתקופת הכיבוש הנאצי מעורר תמיהה עד היום.

ברון ארמונד רווחים ישראל -

מה שלא דווח בעיתונות היה זהותו של מי שמכר לו את השבועון. הגיליון האחרון של "ביזנסיוויק" (22 במאי) מגלה, כי המוכר לא היה אלא הבארוני ג'י דה-רוטשילד. מסתבר כי הוא מכר 80% משבועונו תמורת מיליון דולר, ממשך להחזיק ב-20%. הברון עומד בראש ידיו ישראל בצרפת ומישפחתו משקיעה רבות בישראל.

קרוב מישפחתו, אדמונד, סבור כי השלום בוא יבוא, ומחפש עתה מימון אמריקאי למיספר השקעות. אחת מהן היא כור גרעיני במדבר סיני, השנייה היא הרחבת נמל אלכסנדריה, והשלישית נמל-תעופה למטוסי-שכר בלבד לתיירים, לפירמידות ולירושלים.

ברון גי - השקעות במצריים

מוענק לנוכח ז'בוטינסקי

מישרד הפנים העביר סכום של 100 אלף לירות ל"מכון ז'בוטינסקי" באמצעות עיריית תל-אביב. העירייה לא ביקשה את המוענק, והוא הגיע ממישרד הפנים מבלי שאיש בעירייה ידע על קיומו.

גלבר מוצע לזיהול "אל-על" באמריקה

עדי גלבר, מנהל המכירות האזורי של "אל-על" באמריקה, הוצע לתפקיד מנכ"ל החברה בארצות-הברית. תפקיד זה התפנה לאחר פטירתו של לעמוס טורין. גורמי תעופה באמריקה מסרו, כי העיכוב במינוי יורש לטורין גרע קשות בחברה, שמצבה היה מעורר עוד קודם לכן.

הממשלה מכרה בשר מקולקל

מישלוחי בשר מקוסטה-ריקה, שחלקם התגלו כמקולקלים, נמכרו לסיטונאים על-ידי מישרד-המיסכר-התעשייה, למרות התנגדותם של אלה וציבעו וריחו הדוחים הבשר. הם הוכרחו לרכוש מן הממשלה, שלא היתה מוכנה למכור להם בשר אחר עד שיקנו גם כמויות של ה"בשר מקוסטה-ריקה".

מישלוח של 200 טון בשר קפוא מקוסטה-ריקה הגיע למחסני הממשלה, ונראה כי הוקפא מחדש אחרי שכבר הופקע. אחרי ההקפאה המחודשת המליצו הווטרינאים לשווקו מיד.

תמיהה רבה עוררה העובדה שהרבנות הכשירה את הבשר למרות הפרשתו והקפאתו המחודשת, בניגוד לחוקי הכשרות. כאשר ניסה המישרד לספק את הבשר לסיטונאים ולקציבים, סירבו אלה לקנותו בגלל גונו החשוד וריחו הדוחה. אז הורה המישרד שלא למכור בשר כלל למי שלא יקנה מן הבשר הפגום. היו כמה מיקרים, בחולון, למשל שבחם הוזקק הוטרנאר העירוני אל הקציבים, והחרים את הבשר כמסוכן לבריאות.

צע"ת נגד הטלוויזיה הלימודית

בית-המשפט-הגבוה-לצדק הוציא ב-שבוע שעבר צו-על-תנאי נגד שר האוצר, שר-החינוך והתרבות והמרכז לטכנולוגיה חינוכית (הטלוויזיה הלימודית), שיבואו וינמקו מדוע לא יבטלו כל פטור ממיסים ותשלומי-חיובה שניתן לטלוויזיה הלימודית, ומדוע לא יבטלו את מעמדה כמסד ללא כוונת רווח.

הצו ניתן לבקשת "אולפני הרצליה", שהיא חברה פרטית העוסקת בהפקות שירותים לקולנוע, והגוש עלידי-עורך-הדין יהודה מוריץ. הבקשה מוסרת כי הטלוויזיה הלימודית הוקמה על-ידי הברון אדמונד דה-רוטשילד למטרות קידום החינוך בישראל, והיא פטורה מ-מס-הכנסה, מס-רכוש ומס-ערך-מוסף בהיותה מסד ללא כוונת רווח. בניגוד למטרות אלה החלה הטלוויזיה בשנת 1976 להציע שירותי הפקות בשוק חופשי, במישור או באמצעות גורמים אחרים השוכרים ממנה ציוד. כיוון ש-הטלוויזיה הלימודית הנית מפטור מ-מיסים, היא מציעה את השירותים במחיר זולים לעומת אחרים, ובכך יוצרת אפליה חמורה לרעת העותרת, הנאלצת להשקיע מהונה בציוד ולשלם מיסים מלאים.

במאי 1976 הזמינה חברת "דאבליו-אי-פי-טיו" מוואשינגטון אצל "אולפני הרצליה" ראיון עם ראש-הממשלה. ההזמנה בוטלה בגזע האחרון ונמסרה לאולפן אחר, שהגיש הצעה זולה יותר תודות לשימוש בניידת הטלוויזיה הלימודית, ב-מחירים בלתי-מיסחריים. באותו חודש מסרה רשות-השידור לטלוויזיה הלימודית הפקת תוכנית על רמת-הגולן במחירים זולים יותר.

ביעבות פנייה של "אולפני הרצליה" למישרד-המיסכר-התעשייה, ביקש זה חוות-דעת מן היועץ-המישפטי-לממשלה. היועץ-המישפטי חיווה דעתו כי מותר ל-טלוויזיה הלימודית למכור בשוק החופשי שירותי צילום, אך קבע כי עליה להחזיר ל-ממשלה את ההטבות המתייחסות לפעילותה המיסכרית.

הבקשה לצו מערערת על חוות-דעת זו, וטוענת כי לא קיימת אפשרות מעשית לבודד הטבות אלה.

בואה שביש של חינוך-החינים בתיכון

בראיון גלובל ב"מעריב" (יום ו' האחרון) אמר נשיא התעשיינים, אב-רהם ("בומה") שביש, כמה דברים נכונים ביותר על חוק לימודי-החינים בתיכון, שיתכן כי לא הוסיף להם לב. הוא אמר:

נשיא שביש הפועל ישראלי

נמכרו 10% ממניות "דובק" ב-16 מיליון לירות

מניות חברת "דובק", שהוחזקו על-ידי אילנה זינגל-וסקביץ, נמנו באחרונה בסכום של 16 מיליון לירות מזה 7 מיליון לירות מס והיתרה תורה נקיה לאילנה זינגל, שמכרה בכך 10% ממניות החברה שהיו בידה. במקום למכירה ביטלה זינגל את התביעה שהגיש נגד בעלי מנהלי "דובק", מרט זורח גהל. אחיה, נחום וסקביץ,

מזכרת זינגל עשן ראש

שהגיש בשעתו את התביעה יחד עם לא מכר את חלקו וממשיך במאבקו מישפטי.

הסכם המכר נחתם ב-16 באוגוסט 1977, בין אילנה זינגל לעורך-הדין מ"בן-פרץ. עם חתימת ההסכם קיבל זינגל תשלום ראשון בהמחאות של 10 מיליון לירות, שהיא חברה-בת "דובק". כן קיבלה ערבות של חב אחרת של "דובק" לביצוע ההסכם. מניות נרכשו בחלקים שווים על-עליס ג'ייקובס מארצות-הברת פליקס שנור מארצות-הברית, ר.מ. שנור משווייץ וחברת "איי-די-ק" משווייץ, השייכת לנציג "בל" לשע בשווייץ.

באחרונה הגיש נחום וסקביץ לבי-המשפט בתל-אביב בקשה להגדלת סכום תביעתו ל-10 מיליון לירות, שכן ש-חלקו בחברה גדל בהתאם למחיר ש-לם לאחותו.

...והפארה הזאת של חינוך תיכונים! שעורריה! הציבור הלך שו וסד לשר החינוך, שהיטיב עם העם. כי זה!! לא היה בארץ הזאת אפילו תמיד אחד שלא למד מפני שלא יכל לשלם את שכר הלימוד! אלא מה? עשרים אחוז מן המשפחות שילמו א-שכר-הלימוד המלא - ובצדק! מפני הן יכלו לשלם. באו עתה המיטיבי ופטרו מתשלום את אלה שיכולו לשלם, והטילו על אלה שאינם יכולים לשלם לממן גם את אלה שיכולים. שמעו פעם אינולת כלכלית כזאת!! הלא לא היה מדובר במדינה שלי, זה היה שא נפלא לצחוק!

במישפחה שלנו אנחנו חמישה אחי-החוק לחינוך תיכון חינוך פטר אנו מתשלום של רבבות לירות לשנה. אנו נחשך כסף זה. מי ישלם למען חינוך ילדינו? הפועלים שלנו! איזה עיוות! נורא! פועל שלי ישלם חצי אחוז משכר לביטוח הלאומי ואני אשלם חצי או לביטוח הלאומי - כדי שילדי וילדינו י-מדו חינוך בבית-הספר התיכון! ואת ביטוח הלאומי הפכו ל"מס-הכנסה ב" לא-ט-לאט ימצאו לו שימושים נוספים לכל מיני יעדים..."